

Edini slovenski dnevnik v Zjednjeneh državah.
Velja za vse leto - \$3.00
Ima nad 7000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sunday and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 11. — ŠTEV. 11.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 13, 1912. — SOBOTA, 13. PROSINCA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Italijansko-turška vojna. Pomorska bitka na Rdečem morju.

IZ RIMA PRIHAJA POREČILO, DA SO PREMAGALI ITALIJANI TURKE V BITKI NA MORJU, IN DA JE TURŠKO BRODOVJE POPOLNOMA UNIČENO.

URADNA IZJAVA.

ITALIJANSKO BRODOVJE KRIŽARK JE ZAJELO SOVRAŽNE TOPNIČARKE. TURKI SO SE HRABRO BRANI LI, TODA BOLJŠE OROŽJE ITALIJANOV JE ODLOČILO.

Rim, Italija, 12. jan. — Do hude pomorske bitke je prišlo danes v Rdečem morju. Italijanske vedno prečali na vojne ladje z bojne ladje so streljale na turške topničarke, ter jih razdajale sedem in eno jahto.

Italijansko brodovje križark, ki preči bližu obrežja Rdečega morja na turške bojne ladje in transpurt vojnega materiala, za turske eete v Arabiji, je naletelo na brodove turških topničark in takoj začelo streljati. Turki so streljali nazaj, toda s svojimi topovi, ki jih italijanski zelo nadkrijujejo, niso mogli dosti opraviti. Bitka je bila zelo huda, končala se je pa z zmago Italijanov.

Turško brodovje je popolnoma uničeno.

Italijansko brodovje, ki križa od začetka vojne v Rdečem morju, steje križarke "Piemonte", "Calabria" in "Eritrea", ter celo brodove torpedolovcev. Pristanišče Massova v italijanski koloniji Eritreji tvori podlago operacij brodovja. Opelovan so

STRAJKARSKI IZGREDI V LAWRENCE, MASS.

Delavnice so zaprte in do 15,000 delavcev je sedaj brez dela.

Unijski delavci v greaternewyorskih plinarnah so skenili, proglasiti generalni štrajk.

IZJAVA DRUŽB.

Vsega skupaj je zaposlenih v plinarnah do 30,000 delavcev.

Včeraj se je menadžeru raznesla po našem mestu vest, da so skenili unijski delave v plinarnah pri zborovanju v Labor Temple, štov. 243 iztočna 84. ulica, proglasiti generalni štrajk. Okoli plinovih naprav v Manhattanu in Astoriji so že postavljeni štrajkske straže, katere naznajajo delaveem, ki niso prišli na sejo, kaj je bilo sklenjeno. V greaternewyorskih plinarnah je zaposlenih do 30,000 delavcev. Unijski plinarni zatrjujejo, da sedaj se niti ne opazijo štrajka, ker delave se vedno delajo. Pričakovati je štrajkarski izgredov, in polica je ukrenila že vse potrebno, da prepreči izgredje in čuva lastnino družbe. Predsednik unije, Henry Kayne, je bil včeraj zjutraj napaden v Astoriji, ko je šel obvestiti delave v plinarnah o štrajku. Napadalei, katerih je bilo okoli 15, so neznani.

Okoli 40,000 delavk v newyorskih Shirts waist tovarnah bodo najbrž v kratkem zaštajkalo, ker delodajalcem ne marajo ugoditi njihovim zahtevam. Pričakovati je generalnega štrajka, pri katerem bi bilo prizadetih okoli 100,000 delavcev.

Štrajk v newyorskih pralnicah še vedno ni končan, in sedaj še ni mogoče reči, kdaj bodo poravnana nesoglasja med delodajalcem in delojemalcem.

BLAZNIKOVА VELIKA PRATIKA za leto 1912

je dobiti izzik po 10c., 100 izzikov \$5.00, 50 izzikov \$2.75.

Upravnštvo "Glas Naroda",

22 Cortlandt St., New York City
6104 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, O.

Morilec svoje ljubimke obešen.

San Quentin, Cal., 12. jan. — Danes so obesili tukaj Mark A. Wilkins, ki je odpeljal gospo Vernia Carmen iz St. Louis, Mo., v Oakland, Cal., in jo potem umoril.

Amerikanske vojaške čete na Kitajsko.

Transportni parnik "Logan" je odplovil z amerikanskimi vojaki na krovu proti Kitajski.

GROZODEJSTVA NA KITAJSKEM.

Cesarke čete v Lanchowu more Kitajce, ki so si dali odrezati svoje kite.

Manila, Filipini, 12. jan. — Transportni parnik "Logan", je ostavil danes tukajšnje pristanišče. Na krovu je bil prvi batallion 15. infanterijskega polka. Ob obrežju se je zbrala velikanska multizna ljudi, ter se poslovila od vajakov. Odigralo so se prav gindivi prizori. Minoga tukajšnja deklleta imajo namreč med vojaki svoje ljubimce, in te se skupaj s soprogami častnikov in podčastnikov strasno jokale. Poveljnik Jipinske armade, Bell, je nagovoril možto ter je pozval, naj se obnašajo na tujih tleh kot pravi ameriški državljan, da naj lepo ravnajo s Kitajci, da naj skrbijo za red, in da se naj dobro razumejo s tujimi vojaki.

Tientsin, Kitajska, 12. jan. — V Lanchowu strasno gospodarijo kitajsko cesarske čete. Častnikov že nočajo več ubogati, in brez usmiljenja morijo med Kitajce, ki so si dali odrezati kite. Nekega upornega častnika, ki jim je padel v pest, so na strašen način mučili, ter ga pri živem telesu zaplenili eno turško jahto. Turške vojne ladje so se zelo branile, vendar italijanskih ladij ne zadevne nikaka izguba."

Nadaljnje podrobnosti bitke še niso znane.

Identiteto turških topničark

katere je potopilo italijansko

brodovje, bode mogoče ugotoviti

še, ko pridejo nadaljnja poročila,

na poveljnika italijanske mornarice.

Turčija ima 24 topničark raznih razredov, ki so opremljene le z majhnimi topovi. Te ladje

vozijo s hitrostjo 10 in 20 vozov

odrli.

Peking, Kitajska, 12. jan. —

Mandžurski prinči so se danes po

svetovali in sklenili, da pozovejo

prestol, naj nemudoma pobegne

v poletno rezidenco v Jehol. Vsa

cesarska armada, ki se je nahaja

v Hankou, se je odpravila

v Honan, da napade v onem kraju

je se nahajačo čete.

Louisville, 12. jan. — V mestu

je skoraj ves promet ustavljen.

Sneža je zapadlo za devet inčov

visoko. Med siromašnimi prebi-

valec vladu velika beda. V bolniču

so prepeljali mnogo oseb, katerih

je na ulici prevladal mraz.

**

Požar v Ohio.

V Cincinnati, Ohio, je pogorela

mraz, kakorsnega ne ponujijo že

več let. Včeraj je snežilo ves

dan, in mraz je prodrl človeku do

kosti in mozga. Mestna zavetinja

so prenapolnjena.

NOVI PREDSEDNIK PRINCETON VSEUCILISČA.

John Grier Hibben.

Portret Beatrice Cenci.

(Zgodovinska črtica.)

Najkrasnejši umotvor, ki ga je ustvaril Guido Reni, je gotovo portret Beatrice Cenci...

Svoje prve študije je Guido Reni prejel v Bologni od znamenitega Dionisio Calvart; kasneje pa je začajal v šolo Caracce, ki so trije na številu, oče s svojima sinovoma — sloveli za bolonjske zvezde. Pri teh je istočasno dobil priliko proučevati mitologične slikarije mojsternih pale: Zampieri, Magnani in Fara. V tej dobi je bilo njegovo navdušenje za umetnost neizrecivo, kajti le v umetnosti si je preočeval smisel svojega življenja. Zato tudi so oklepal njegovi prsti čopiče po ves dan in po ves dan je izmišljeval najtežavnejše kombinacije in sestavljanje posamičnih barv.

Carace so se zelo veselili dečkovne nadarjenosti — ker so bili uverjeni da bodo nekoč tudi oni sami želi pohvalo zavoljo svojega gojence — vendor niso mogli zatajevati zavisti, da jih utegne 16 letni Guido prekosi s svojim talentom. Toda njihovo pritajeno očitovanje in napol porogljivi nosmenek ni ostal Reniju prikrit, marveč ga je včasih takoj skrel, da je ta njegova tajna tuga odsevala iz ali one slike, ki pristne elegija.

Nazvitev vsemu se je umel toliko premagovati, da ni omahoval v svoji dobrini ter ni nihal zahajati v akademijo, da proučuje Michelangelo in Raffaela. Kmalu zatem je sledil nasvetu slikarja Alpina ter vstopil k ponku veleslavnega Caravaggia, ki je načeloval v Rimu takozvanim naturalistom ter veljal za najbolj vnetega opozicionalista bolonjske šole.

S akim entuzijazmom si je Reni prizadeval povpeti se do slave svojega mojstra, spričanje najlepše še dandanes njegovo tedanje delo: Križanje sv. Petra. S tem umotvornom je vzlil Reniju prvi lavorjev vršič. Zaslovil je mladenček bliskoma tako, da se ljudstvo dolgotrajno doberi ni pomenvalo o drugem nego o njem. Ko pa je poklonil občinstvu na ogled svojo nedosegljivo krasno sliko: Krov prelijite nedolžnih, je bilo navdušenje od strani mesečanov nepopisno. Ves dan so se zbirale črne mase pred vhodom njegovega stanovanja, da mu na vse mogoče načine izražajo svoje priznanje....

* * *

V Rimu je Guido prebival nasproti arhitektu Alcotti, ki je imel krasno hčerko. No, in to ni bilo pač nič ednega, da ni ostal Guido brezčuten za mlado lepotico — za katero so se potegovali novi najmenitnejši rodbini — kar ni bilo nič ednega, da se sedemnajstletna Vittoria ni vnela za svojega soseda le, ker je bil čisljan umetnik, ampak ker je bil istočasno tudi mladenček...

Marsikatru mladenčku je priprliku njeni zaroke zavidal mladega slikarja in marsikatera mladenka je zavidala srečno Vittorio. Alidasi je mlademu parčku potekalo najbrezskrbnejše življenje z mislijo na poroko, vendor je melanoljni Guido često izstrelil: "Najina sreča je preobsežna, da bi je nič ne skalo, Vittorina!"

"Ej, to so twoje vsakdanje ne-potrebne črne misli, Guido! Še par mesecov, in ti si samo moj, moj", je šepetalna dekle, dasiravno so tudi u njenih mladih prsih poganjale nepriznane slutnje.

Nekega večera je slonel mladi slikar ob stebrišču svojega balkona in zrnil znamenito v nasprotno poloprečko, ki pa je bilo že nekaj tednov zaprto, ker sta odpotovala oče in hčerk v pogrebu oddaljenega sorodnika....

Zapljivo - vedra noč se je razprostirala krog njega in hladilen zefir se je igral z njegovimi črni mi kodri. Bilo je že kasno in nlena se je že davno izpraznila in potihnila.... Ali dasi je Guido baš zaradi mistične tištine lahko razločno slišal najmanjši šepet, vendor ni čul že zelenega kladiva, ko je trkalo ob močne z zlejem olovane durki, niti polglasnega kliča. Stoprova neznanen kamenček, ki je pridrvel z ulice nad njegovo prekrizane roke ga je vzdramil iz zamknjenosti.

— Kdo je?

Povem pozneje, odprite, prosim!

— Ob ti kasni uri! Izvolite mi vsaj razdreti svoje ime!

Dosedaj še ne! Toda zaupajte moji plemenitaški časti. Evo, kdo, oziroma kaj sem!

S temi besedami je nočni obiskovalec privzdignil v ozračje lično torbico, ki se je zasvetila v meščini, kakor pristaja pristni re-

brnini in katero so nosili takrat na svojih prsih samo vitezi.

— Takoj sem spodaj ekselenca, je zaklical Guido Reni in stekel urno po stopnicah. Par minut kasneje sta sedela resnem pogovoru oba v priprostem ateljeju.

Nespodobne je trkati o polnočni uri na tujo dver, vendor sem prepričan, da opravičite mojo kasno prisotnost in verujete, da sem si izbral to nepromerno uro nameoma in z obzirom na vas, gospod!

Tako je izrekel ob vstopu komaj petnajstletni plemeč. In ko sta se oba sklonila do svojih sedežev, je nadaljeval: Prišel sem tako pozno le zato da ne vzbudim svoje navzočnostjo nikake mržnje do vas v krogu vaših prijateljev in častilec. Saj žalibog veste bržkone tudi vi, kaka nesreča se je pripetila v naši družini zaradi poslednice sodnijske razsodbe, oziroma zavoljo umora na mojem ubogem očetu, se ne odmikajo od nas ne le vsi sorodniki, ampak ves Rim. In vendor mi smete upati, gospod, da je moja sestra Beatrice nedolžna, da ni umorila rodnega očeta ter je krivčno obsojena v smrt!

— A, vi ste torej Bernardo Cenci, se je začudil slikar, prijet za svečnik in posvetil mlademu plemenitu pod obraz, da bi ga bolje videl.

— Koliko naključje!

— Zakaj naključje?

Videl sem vas nekoč ob vodu v katakombe in vam sledil le z namenom, da si zapomnim vaše obličeje za uporabo nekega svojega dela.

— Tako, no, čujte torej! Tako ste hoteli ovekovečiti moje obličeje, bodite tedaj toli milostljivi in utisnite v platno obraz moje nesrečne sestre!

— Kako vendor? Beatrice je baje v zaporu in vsak obisk je bržko strogo prepovedan!

— Kar pravite je nepobitna resnica, toda pomislite na srečen slujaj, ki ga imamo v svoji bedi. Jetničniar je baš nekdanji tlačan rajnkega očeta. Znjim sem sporazumljeno, da vas bode spuščali vsak dan ob določeni uri v Beatricino stanico. Ne skrbite, torej, gospod Reni, radi njega si ne nabavite nikakih sitnosti. On bi celo rad rešil sestro iz temnice, ako bi le mogel. Ali kam naj Beatrice pobegne iz obsežnega Rima, ko ima vendar sleherno dete pravo zalučati v kamen ter jo sramotiti z najesramenjšimi psovkami?

— Nesrečnisa!

— Da, nesrečnica, to tembolj, ker je nedolžno zapulta in ki zrtvuje svoje mlađe življenje in bo knilo glavo pod krvnikovo sekiro, ker se je v svoji sestrinski ljubni priznala sodiščni krimiv, sa- do osvobodi Lucrezio.

— In kako je mogoce, da vaša druga sestra ne izpove resnice?

— Lucrezia je priznala svoj krvni čin, kar hitro je izvedela Beatrice smrtni obsođbi. Ali za njeno priznanje je senat polnoma gluhi, uverje bolj ko kdaj preje, da ste krivi obe!

— Lurecijino dušno trpljenje je potem takem pač zelo hudo, saj ne umrje le z zavestjo, da je ubijalka lastnega očeta, ampak, da je neposredno morilka lastne streve. Revica!

— Ne pomilujte nje, gospod, ki zasluži občeno in večno zaničevanje, pomilujte raje z dvojno mero uboga Beatrice.

— In vas, ki še toli mladostante na svetu sam brez božajoče roke!

— O, ako je vaše sočutje istinito in prisrčno, tedaj mi ustrezite v prošnji, ki me je dovedla semajnaj v sledi katero se vas bode moja sestra v svoji smrtni urti spominjala hvaležno. Slikajte mi Beatrice v platno!

— Iz sreca rad! Kdaj smem vstopiti v jetničnico?

— Vsako jutro ob zori s prvim petelinovim klicem.

— Tužno donijo zvonovi nebrojnih cerkv, prav tako turobno in žalostno, kakor da klenkajo mrtvecu.

Vse rimske ulice so obljudene in raznovrstna množica revnih in bogatih uhaba iz svojih bivališč brzin korakom in pomenjajoče se glasno med seboj, kot da se tiče razgovor neke tretje osebe, izpregorovilo: Odhajam od vas brez očitanja, gospod ženin, brez očitaja, v groženj, kakor se spodobi ponosni ženski! Naj se vaša lastna nezvestoba sama maščuje nad vami! Raztrgali sta mojo srečo z vso krutostjo ali vedito da se bodela v duhu često povračali pred moj obraz. Zdravstvujte!

— Ne tako, ne tako! Odidite, da ali prekolnите me preje; odidite, ali preje mi odpustite! Poslušajte, Vittoria, in ce moreti povrnite mi brez sra mojo prostost. Nepotrebne so nove prisege, saj pač sami veste, kako sem vas oboževal ali baš zato, ker sem vam bil resnudan, van hočem biti iskren. Ljubil sem vas toplo, zvesto in odkrito, toda nikoli ne brezkrbno, kajti mojo naklonjenost do vas je vselej potemnjevala nevidna senca, tista senca, ki jo najočitnejše razprostira sedanj trenutek. O, da, Vittoria, ljubil sem vas, toda s hipom, ko sem zagledal Beatrice vas nisem več ljubil, vas nisem več poznal, sem vas pozabil....

In čimbolj sem jo motril, krasno in zalo, kolikor nesrečnica, tembolj

mal preje odsevali iz njenih oči, je pologoma izginjala, dokler ni docela izginila. Nekaj neumevnega jo je stlačilo mahoma, nekaj neumevnega ji teži in stiska grudi....

Tuinam se ji celo dozdeva,

da se mora sključiti njeni vilinski telo Črne slutnje ji skelijo srce, da je brezuspešno vsako za-nimanje mladih vitezov, ki si prizadevajo razvedriti onemelo lju-bjevino prijateljico s svojo laskavo gorivo.

Kakor se nikoli pogreša Vittoria svojega zaročenca, kakor še nikoli se boji, da se mu ne pripepi kaj neuvetvenega in grozovitega in usodepolnega.... Boji se zanj le zato, ker ga ne zapazi še med gnečje, dasiravno ni bil njen zaročenec ob hrupnilih veselicah nikoč točen. Samo nezadnjo nemo upanje boli v njeni notranjčini, da je vse njen upanje le prazen strah. Vendor je ne more potolniti ne to sladko upanje, ne dobrice, ne skrbna državabnica. Nekaj trenutkov kasneje je Vittoria stola brzih korakov, kamor so jo vodile njene slutnje in težko sopeč prisopiba do Renijevega stanovanja. Že je prijela za železno kladivo ob durih, ko opazi, da je vhod prost in odprt, kar ni bilo neobičajno, ne oprezzo. Globok vzhod se je izbil iz sreca in kot preganjana pohti po okornih, visokih stopnicah. Trenutek pozneje je stala pred ateljejem svojega zaročenca in potrka. Nikakega odgovora. In potrka je vnovič. Zoper neprizeten nič. Otvori in vstopi. Vateljeju ni bilo nikogar. In akoravno so vse tiste dovršene, ali jedva načete sličice razobčene, ali položene ob stenah, oživljale in kinčale vso tisto preprosto izbiego in čeravno so še sveže barve na palati in čopičih izpribavale, da jih je sliker rabil še tega dne, se je vendor zdelo Vittoriji, da je v grobniči....

Približava se je vratom, ki so ga ona osvojila s solzami in mrtvaškim znojem.... Odpustite, Vittoria! Moje besede so preostre, moje pripovedovanje vam je neprjetno, ali uverjen sem, da vi, ki ste živahna in vesela, kolikor mlada, pozabite na bolest, ki sem vanjo prizadel. O, pozabite tudi na-me, oprostite in vedito, da kdor se je uglobil v Beatricine oči, kakor sem se jaž, ne more postopati drugače, a niti več ljubiti druge ženske. Recite mi blaznik, recite mi podlež, rad sprejemem molče najhujši očitek, ker vem, da je opravičen vsak še tako trd in osooren izraz. Le ljubiti Beatricie mi ne prepovejte, ker je moja udanost do nevečina in naj bi bila o-nata tudi toliko kriva, kolikor je revna nedolžna. Moje ustne se ne bodo dotaknile nikoli več drugih ženskih usten, odkar so poljubile Beatrice, kajti s hipom, ko si je o-svojila moje sreco, je izbrisala iz nje vsako sled za drugo žensko. Odpustite, Vittoria, in pozabite moža, ki ne une dovolj centiti vaše lepot in kreposti. In z mislijo, da so tožni zvonovi, ki so ravnotek učinkoviti, zvonili za mojim pogromom, me položite v svojem dumu med mrlje!

— Ta sobeja je torej vaš grob,

Guido Reni je zapazil, kako je bila odprta na težaj ter vodila v Guidovo spalnico. Potrka je v novici ali nihče se ni oglasil, dasi je čula šepetanje.... Nato vstopi s krepko resignacijo v mladem sreco in pripravljena na vsakočno razočaranje. Obtukala je, ko se njo prepovejte, ker je moja sestra, ali zogljena, da vas bodo spuščali vsak dan ob določeni urri v Beatricino stanico. Ne skrbite, torej, gospod Reni, radi njega si ne nabavite nikakih sitnosti. On bi celo rad rešil sestro iz temnice, ako bi le mogel. Ali kam naj Beatrice pobegne iz obsežnega Rima, ko ima vendar sleherno dete pravo zalučati v kamen ter jo sramotiti z najesramenjšimi psovkami?

— Vittoria, Vittoria, je zaklical umetnik proseče, ali Vittoria Alcotti se ne viče povrnila pred njo oči....

Par dan kasneje pa je tista živahnna, brhka mladenka, katero je Reni smatral površnem luhkom-selnim otrokom, potrka na samostanski duri.... In tako se je uresničilo njeni prekorovanje, da je Reni čestokrat plul v duhu pred ono bitje, kateremu je raztrgal sreco z vso krutostjo. A da se je resnično spominjal dokazujeta zlasti slike: "Judita" in "Cari-tas" v katerih je ovekovečena lepotna v vilinski stas arhitektov hečerke.

Ti dogodki pa niso prav nič zmanjšali slave, ki jo je užival umetnik pri rimskem ljudstvu. Občinstvo je še nadalje z občudovanjem motrilo in proučevalo živahn na kolorit njegovih umotvor, v katerih pa so bile precizno zarisanne nijanze melanholije, to je tiste melanholijke, ki se mu je vzbujala in obnavljala zlasti ob pogledu in spominu na Beatrice Cenci....

— Ta sobeja je torej vaš grob,

Guido Reni je zapazil, kako je bila odprta na težaj ter vodila v Guidovo spalnico. Potrka je v novici ali nihče se ni oglasil, dasi je čula šepetanje.... Nato vstopi s krepko resignacijo v mladem sreco in pripravljena na vsakočno razočaranje. Obtukala je, ko se njo prepovejte, ker je moja sestra, ali zogljena, da vas bodo spuščali vsak dan ob določeni urri v Beatricino stanico. Ne skrbite, torej, gospod Reni, radi njega si ne nabavite nikakih sitnosti. On bi celo rad rešil sestro iz temnice, ako bi le mogel. Ali kam naj Beatrice pobegne iz obsežnega Rima, ko ima vendar sleherno dete pravo zalučati v kamen ter jo sramotiti z najesramenjšimi psovkami?

— Vittoria, Vittoria, je zaklical umetnik proseče, ali Vittoria Alcotti se ne viče povrnila pred njo oči....

Par dan kasneje pa je tista živahnna, brhka mladenka, katero je Reni smatral površnem luhkom-selnim otrokom, potrka na samostanski duri.... In tako se je uresničilo njeni prekorovanje, da je Reni čestokrat plul v duhu pred ono bitje, kateremu je raztrgal sreco z vso krutostjo. A da se je resnično spominjal dokazujeta zlasti slike: "Judita" in "Cari-tas" v katerih je ovekovečena lepotna v vilinski stas arhitektov hečerke.

Ti dogodki pa niso prav nič zmanjšali slave, ki jo je užival umetnik pri rimskem ljudstvu. Občinstvo je še nadalje z občudovanjem motrilo in proučevalo živahn na kolorit njegovih umotvor, v katerih pa so bile precizno zarisanne nijanze melanholije, to je tiste melanholijke, ki se mu je vzbujala in obnavljala zlasti ob pogledu in spominu na Beatrice Cenci....

— Ta sobeja je torej vaš grob,

Guido Reni je zapazil, kako je bila odprta na težaj ter vodila v Guidovo spalnico. Potrka je v novici ali nihče se ni oglasil, dasi je čula šepetanje.... Nato vstopi s krepko resignacijo v mladem sreco in pripravljena na vsakočno razočaranje. Obtukala je, ko se njo prepovejte, ker je moja sestra, ali zogljena, da vas bodo sp

"GLAS NARODA"(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
Eurovo za vse leto	4.50
" " pol leta	2.50
" " cetr leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzemni nedelj in praznikov.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisni brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.Denar na se blagovoli pošljati po —
Money Order.Pri spremembah kralja narodnikov
prosim da se nam tudi prejmejo
bivališče naznam, da hitreje najde
naslovnik.Dopisom in pošljatvam naredite ta na-
slov:**"GLAS NARODA"**
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4087 Cortlandt.

Koncem tedna.

—

Strie Sam je vstopil v novo le-
to z deficitom. "Strie" se lahko
tolazi: marsikom njegovih ne-
čakov se je ravnotak zgodilo.Štiri kolone so zavzemala te-
dni poročilo v newyorskih
"Times", ki se glasijo: Morgan
je plačal \$48,000 za dve redki
knjige. Perkins je kupil sliko za
\$112,000. Ameriški finančniki
nameravajo vstanoviti trust za
demant. G. R. Thomas je izjavil
svojim upnikom, da ne more ži-
veti z \$10,000 na leto. Osem oseb
je umrlo v nedeljski noči vsled
mraka in pomanjkanja...Računska naloga: ako je stal
"zagovor" bratov McNamara
\$190,000, kljub temu, da sta se
priznala krivim: koliko bi neki
stal, ako bi bila oprošena?Radi treh trmoglavih delaveev,
ki niso hoteli pristopiti k uniji,
je nastal na Angleškem izpor
160,000 delaveev. Torej vsi proti
trem in trije proti vsem!V prvih treh množigih let so
odprli tukajšnje cerke, da se
morejo siromaki ogreti; kakor v
že davno pretekli časih, ko je
bila cerkev pribelažiče za brez-
pravne.Trgovinski tajnik Nagel je iz-
javil v Chicago, III.: bistro oko,
razum in krepa roka nam je pri
naseljenejih ljubše, kakor presta-
na izkušnja o vzgoji... Opis teh
lastnosti se edutočno slaga na čr-
norokarje v naši deželi.Kandidiram samo, če me k te-
mu prisilijo in vasilijo nominacije.
Tako se je izrazil Roosevelt v
krogu svoje rodbine. Izjava je
neverjetna, kajti Roosevelt ne
pozna besede "če".Angliji grozi zopet velik
štajk. Mir, katerega sklepajo
gospodje pri zeleni mizi, delav-
stva ne zanima. Delaveci hočejo
kruha in ne papirnatih pogodb.Newyorški župan Gaynor je iz-
javil, da nikakor ne-kandidira za
predsednika. Vse, kar želi, je gla-
som njegove izjave, da postane
najboljši mayor mesta New
York... Well, why don't you?Trije nevarni morile, tri inte-
ligentne osebe, ki niso mogče
morili v napadu strasti, ampak,
ki so se skrbno pripravljali za
umor, so v kratkem času priznali
svoje zločine — Beatty, MeNa-
mara in Richeson. Če bi tajili do
zadnjega trenutka, bi jim verjeli
in mučenika krona bi jim bila
sigurna...Več kakor neumno je, ako pri-
pisujemo kakemu zločinu kot
zaslugu, da je s svojim prizna-
njem prihranil državi stroške.
Edina olajševalna okolnost pri-
priznanju je resačen kes.V državi Massachusetts je po-
stal nek duhovnik — prodajalec
premoga. Tukaj inia najlepšo pri-
ložnost, izvrševati praktično kr-
ščanstvo.Vsled pomanjkanja vode v St.
Louis, Mo., je moral pivovarnar
Buseh za nekaj časa zavzoriti
svoje naprave in odpustiti več ti-
si delaveev. To se veselilo naš
prihujen temperenčnik!Kaj je smola: če ukrade kdo
\$300,000 v gotovini, pa ne more
spečati bankovec, ker so števil-
ke znane.Velikansko premoženje se je
nahajalo v shrambah pogorelega
Equitable poslopnega. Torej smo se
vendar motili, ko smo pisali, da
ni denarja. Pa se prav velikob'ga
je, same to je zlod, ker ga imajo
spravljenega bogataša v ognj-
varnih shrambah, kamor žinajo
dostopa navadni ljudje.Iz Ljubljane prihaja poročilo,
da odstopi kranjski deželni gla-
van Šuklje. No, s sredstvi, ki ni-
sila ravno poštena, se je po-
vsel izredno visoko: iz navad-
nega profesorja je postal kranjski
deželnih vladar in plemič. Viš-
je stopnje sedaj zanj ni, in zato se
pripravlja za penzion. Njegovih
"avorik" mu ne zavidamo...Mogoče je pa tudi, da ima kle-
rikalna stranka kakega drugrega
"zaslubnega" moža, kateremu se
morajo izkazati hvaležno, in da je
bil pl. Šuklje primorjan napraviti
drugemu koritarju prostor.Mogoče je pa tudi, da ima kle-
rikalna stranka kakega drugrega
"zaslubnega" moža, kateremu se
morajo izkazati hvaležno, in da je
bil pl. Šuklje primorjan napraviti
drugemu koritarju prostor.Stockett, Mont. — Spominja-
joč se izreka že iz šolskih let, ki
se glasi: "Kdor trka, se mu od-
pre", zato pa tudi jaz potrakam
na uredniška vrata, da se mi od-
pro in dovoli g. urenik en mali
prostoroček za ta moj dopis. Malo
kot se sliši kaj iz te naše male
naselbine, zato se pa jaz oglasim
in popišem, kako tu napreduje-
mo. Kar se delavskih razmer tice,
moram priznati, da so se zdaj ne-
koliko poslabšale. Popreje se je
delalo vsaki dan, sedaj pa se dela-
le po štiri dni na teden; zasluži
se pa vseeno se toliko, da se po-
steno preživimo. Vendar pa roja-
kom ne svetujem sem hoditi dela-
iskat, ker se ga jako težko dobri.
Vsi prostori so večinoma polni in
je se vedno veliko ljudi brez dela
in brez hrane, ki na delo čakajo.
— Jako mi je žal, ker se ne more
nemči povoljiti v društvenih
zadevah, in sicer zato, ker tukaj
je nobenega slovenskega društva
ni, ker svá samo dva, ki delava-
v ravniku. Tu je tudi par farmer-
jev, pa še s temi vred nas je pre-
ma to ustanovitev društva v ti
naši mali naselbinai, ker to je tako
lepo in koristno za rojake, ako
pripadajo k temu ali onemu dru-
štvu, posebno pa to je priporo-
čati onim, ki si morajo globoko
pod zemljo kruh služiti: človek
ne ve, kedaj in kakšna nesreča
ga zadene. — Božič v novo leto
smo po navadi obhajali, samo
malo mrzli so bili prazniki, ker
je tudi tukaj zimeca priklama in
burja nam gode noč in dan. —
Louis Janež.Barberton, O. — Tukaj gre z
delom bolj počasti; nekateri to-
varne delujejo s polno paro, dru-
ge pa zopet ne. Zatorej ne svetu-
jem nikomur hoditi semkaj za
delom, ker delo se sedaj jako
težko dobi in tudi tukaj je do-
volj brezposebnih delaveev. Tem
potom tudi naznanim članom
društva "Ljubljana" stev. 37 S.
D. P. Z., da prihodnji mesec se
bo vršila redna mesečna seja
drugo nedeljo ob 2. uri popolu-
dne v Debeveci dvoran, kakor
po navadi. Nadalje opozarjam
člane, kateri se selijo, da naj si
vsaki preskrbi potni list, kakor
velejava pravila S. D. P. Zvezze.
Andrej Repar, tajnik.Brereton, III. — Tudi jaz sem
se namenil nekoliko poročati o
tukajnjih razmerah. Prve so delav-
ske razmere. Prisiljenih praz-
nikov je bilo minulo leto toliko,
da nima nobena praktika toliko
svetnikov, torej se ne more noben
beden pritožiti, da smo brezver-
ci. Imeli smo dve poroki in eden
krst, torej napredrek, če primer-
jam z drugimi leti. Napredovali
sмо tudi pri Mike Cegaretovi
organizacijah, katere rastejo ka-
kor gobe po dežju. Vse hoče biti
samostojno, torej se žihер pohva-
limo, da smo zelo napredni, da
gremo z duhom časa, bojujemo
se z umom bečarskim inecem, ki
pa ni preveč svitel ter ni nikakor
ocenj nevaren. — Zimo imamo
zelo hudo, tako da Bog nam va-
ruje, kadar zapustimo naše orja-
ske peči, kajti le one so se ponos-
no postavile mrazu v obran, le
one kljubujejo mrazu in mi smo
le mehke evetke. — Novo leto
smo obhajali kakor drugo leto,
zelo veselo; posebno pa jaz, ker
sem kljub raznim bolezni, ki so
me mučile, vendar še korenjak
ostal, zato sem si ga pa malo pri-
voščil. — F. G. Aleš.Alix, Ark. — Nimam kaj vese-
la poročati, pač pa zaločno no-
ve. Dne 2. jan. je umrl na
ljubljeni sobrat Andrej Keren v
starosti 29 let. Ranjki je bil do-
lan 25 dni za vročinsko bolezino
in medtem je bil previden s sv.
zakramenti. Pokopali smo ga na
katoliškem pokopališču. Bil je
član dveh podpornih društev, ka-
terih članji so ga z znaki spremili
na zadnji poti k večnemu počit-
ku. Ranjki je bil doma iz fare
Goriče pri Kraju in zapisča tu
vdovo v blagoslovjenem stanu,
ter dva otroka v starosti 16 me-
secev oz. dve leti in pol, v Cleve-
landu ima dva bratrance in eno
sestro, v starem kraju pa ma-
ter in dva brata. Bodí mu žen-
ljica lahka! — Z delom se pa ne
morem tudi nič pohvaliti, ker ro-
štev. 3 že 14 dñi stoji, ker je
vanj prišla voda, in tudi nič ne
vemo, kdaj se bode zopet prire-
lo delati. Nobenemu ne svetujem
semkaj hoditi za delom. — Božič
ne praznici smo imeli jako lepe
in na dan treh kraljev je pa sne-
žilo in postalo je mrzljice. — Ju-
rij Kokolj.Mollenauer, Pa. — Delavske
razmere so slabe, in se dela le po
2 do 3 dni na teden. — Dne 3. jan.
so prepeljali rojake Frank
Veganta v bolnico v Pittsburghu,
ki je že dalj časa bolhal. Zdrav-
niki so izjavili, da ima neko čudo-
bolezni, katere ne morejo do-
gnati. Omenjeni rojak je zavarovan
pri večih društvih.Razmere v Reed, Pa. — Iz
Reed nam poročajo, da se tam
tomaske razmere zelo slabe.
Zato odsvetujemo rojakom tješ-
kodaj hoditi za delom.Z Mollenauer, Pa. — Delavske
razmere so slabe, in se dela le po
2 do 3 dni na teden. — Dne 3. jan.
so prepeljali rojake Frank
Veganta v bolnico v Pittsburghu,
ki je že dalj časa bolhal. Zdrav-
niki so izjavili, da ima neko čudo-
bolezni, katere ne morejo do-
gnati. Omenjeni rojak je zavarovan
pri večih društvih.Aliquippa, Pa. — V našem
prijubljenem dnevniku je čitali
vsak dan dopise iz vseh tudi
najmanjše slovenske naselbine, iz
našega kraja pa nisem še nikdar
kaj bral. — Delavske razmere so
bolje, kakor skoro povsod, ker
le redkodaj je čitali, da so
tu ali tam povoljne. Pri nas
delo prav malo in zaslužek je ja-
ko slab; zasluži se, da se života-
ri, toda za prihraniti ne ostane-
jo pa niti. Sploh je vsakdo zadovol-
jen, da se sproti preživi. Roja-
kom ne svetujem semkaj za de-
lom hoditi. — Josip Meršnik.Sygan, Pa. — Malokedaj se kaj
čita v našem listu od našega kra-
ja. Pa tudi jaz danes nimam nič
prav posebnega za poročati. Z
delom gre bolj počasi. V celi dol-
ini je sedem premogovih rovov,
od katerih se pa le v treh dela s
polovično paro. Poleg tega nas-
pa še ta zima mnogo ovira. Mrzli
vetrovi brijejo že od novega leta
naprej noč in dan tako ostro, da
se skoro ni mogoče pokazati na
plan. Kljub tako hudenemu vreme-
nu se je priklatila neizprosna
smrt v našo slovensko naselbino
in nam odvzela dne 3. jan. v ob-
čine prijubljenega rojaka Urbana
Debeljaka. Ranjki je bil rojen 1.
1854 v vasi Hotavljje nad Škofjo
Loko in prišel v Združenje drža-
ve pred 21 leti. Ves ta čas delal
je v premogovih rovih, kjer si je
tudi nakopal bolezni. Bolehal je
že več let na želoden in pred par-
leti je radi iste moral prenehati
z delom v rovih in zadnjih šest
mesecov je bila njegova prijateljica
postelj, v kateri je premogoval
in zaviljala.Dr. Richterjev
Pain-Expellerpo predpisih, ki so natisnjeni na
omotu. 25c in 50c. steklenice.
Cuvajte se ponareb in pazite na
sdro in naše ime.F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.
Dr. Richterjev Congo Pillule olajšajo.
(25c. ali 50c.)Look Out! You'd better
take care of Yourself!Glavobol, bolečine v grlu, v prsi
in strane, slabe žleza in drugi znaki
prehlade na bodo imeli nevarni po-
sledie, če bodo rabili

Slovensko katoliško

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveteBarbare

Za Zjednjene države Severne Amerike.

Sedež: Forest City, Pa.

Ukorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pensilvani.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERCMAN, Box 683, Forest City, Pa.

Podpredsednik: JOSEPH PETERNEL, Box 95, Wilcock, Pa.

I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 307, Forest City, Pa.

II. tajnik: STEFAN ZABRIC, Box 508, Conemaugh, Pa.

Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornika odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.

I. nadzornik: IGNAC PODVASKIN, 4744 Harrison St., Pittsburgh, Pa.

II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luserne, Pa.

III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

EDINA REŠITEV.

"Ali je res, gospa Jezikodaljna, da je postal vaš zet zrakoplovec?"
"Da, žal, tak strahopete!"

Pravilna razdelitev.

Po domače.
Potnik (th poštarju): "S tem, da mojega pisma niste pravočasno dostavili, imam veliko škodo, ker se je gospod trgovce prej odprijal."

"Če ste pisali tako vazne stvari, bi bili vendar pisali dopisnico, tedaj človek vsaj čita, ce si mudi ali ne!"

Opreznež.

Prvi kmet (očitajoče): "Na tvojem drevju gnezdijo vrane, na moju polja mi pa pridejo delat škodo!"

Drugi kmet: "No, to je vendar čisto v redu. Ako skrbim jaz za bivališče, skrbti ti za hranu!"

Še sam ne ve.

Dva stara znamenca se srečata na sodišču.

— No, kaj pa ti tukaj.

— Pričal bom; moj sosed ima pravdo, pa me kljče zl pričo.

Berac: "Lepo, toda prosim, pozejte mi naprej, kaj ste kuhalci.

— Pa boš moral pod prisego izpovedati. Kako bos pa govoril? predno splezam po stopnicah

— Mi bo šele sosed povedal.

POZNA JO.

Oma: "No, ali si zadovoljen z mojim petjem?"
On: "Že boljše; danes sem prvič vzel bombaž iz ušes!"

Njegovo mnenje.

Pri prodajalcu divjadičine.

"No, ta vas je pa lepo nagnala, ne?"

Nasprotno: povabilo dobil — xsa ulica št. 4."

"Xsa ulica št. 4 Tam se nahaja vendar zavod za umobolne!"

Sedaj pa ima.

Zena: Malo moras potpetri, nisem še gotova za večerijo. Veš, te je bila celo popoldne tu.

Mož: Ste pa že spet obravnavaли same oslarje.

Zena: Celo popoldne sva samo o tebi govorili."

Tnejec: "Ali mi morete povedati, kje je v tem mestu rotoval?"

Dijak: "Da, najbrže bo nad ſi nedeljskemu lovenu dva fazana:

"In potem bi priporočil gospodu, da bi ustreliši ſe ta dva krasna fazana na en pot!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Olajševalen razlog.

Zagovornik (k svojemu klijentu): "Za božjo voljo, Štiri osebe ste umorili... in ſe hočete naj za vas predlagam olajševalne razlogi. Katere, kakšne?"

"No, ſaj bi lahko bil pet oseb umoril!"

Veliki dobitek.

Originalen napis na žalobnem traku.

Ko je umrl graščak N., so takoj naročili v bližnjem mestu venec s trakoma, na katerih bi naj bil na napis: "Na svidenje", na drugem pa: "Počivaj sladko". — Drugi dan pa pošlijejo ſluga Mihelina v mesto z naročilom, da ſe naj napravi na obeh straneh traka napis: "Počivaj sladko" in k napisu "Na svidenje" ſe naj pristavi, "v nebesih" — ſe je namreč na traku ſe toliko prostora. Mihel je naročilo točno izvršil in tuk pred pogrebom ſo dobili krasen venec z dolginama žalobnima trakoma; na enem je bil napis: "Počivaj sladko na obeh straneh," na drugem traku pa: "Na svidenje v nebesih, ſe je ſe kaj prosto!"

Domač praznik.

Učitelj: "Torej Božič je praznik, katerega praznujemo vsako leto na en in isti dan. Ali mi more sedaj kdo imenujati praznik, katerega praznujemo istotako vsako leto, ki pa ne pada vedno na en in isti dan?"

Mali Mihec: "Da, gospod učitelj — krst!"

Poduk.

Ata, kaj pa je Jud?

— Hm, Jud je človek, ki pravi, da je dvakrat dve pet.

— In kaj je Žid?

— Hm, Žid je pa človek, ki računa, da je dvakrat dve pet, i tega ne pove.

Lep cvet.

"Sedaj se moram pa posloviti, moram namreč k materi na obisk."

"Ali je mogoče! Vaša mati ſe živi?"

"Sveda, in povedati vam moram, da ne izgleda nitni za dan sta rejsa, kakor vi!"

Smola!

"In kaj in kje je tvoj najstarejši sin Moric?"

"Izčul se je za bančnega blagajnika in sedaj je v Ameriki."

"No, in kdaj se sме vrniti?"

Iz dežele malih knezov.

Nek mal, vladajoči knez na Nemškem je povozil pri vožnji z avtomobilom nekega starega veterana. Izstopil je ter dobrudočno vpraſal svojega adjutanta:

"Eh — gospod — kaj naj dame možu — eh, železni zasluzni križe ſe ima!"

Vzrok.

— Kaj pravite? Vi ſte socialni demokrat? Vi, ki imate vsaj sto-tisoč kron denarja?

— Saj ſem ravno zato socialni demokrat, da bi mi denarja ne vzel.

Moderni otroci.

STRASNA SUMNJA.

Mlad ſoprog ko preſeneti ſvojo ženo v kuhinji: "Tako v zadrugi ſi, Milka, — ali ſi zopet kuhala?"

Vpraſanje.

— O prijateljica — osem mesecov ſem ze poročena, a moj možti je zeljubljen...

— Glej no! V katero pa?

Materin opomin.

Ne bo nič.

"Kako je, gospod notar? Ali ſe me je moj strije kaj domisil v oporoki?"

"Ali znate molčati?"

"Da."

"No, in jaz tudi!"

Sumarično.

Draga Milka!
Hrepeneje po tebi ne ſe sne, kakov jaz hrano v gostilni, ki je od maha.

Tvoj žalostni Mirko.

Moderni klobuki.

"Prosil ſem danno, naj odloži klobuk, ker mi zabranjuje pogled na oder, pa ni hotela, češ, da će dene klobuk v naročje, pa ne more ſa videti na oder."

IZ "BOLJŠIH" SLOJEV.

Mati (ko ſe izrazi mali Ivo na pram obisku, da ima strije, ki je bil oficir, sedaj je pa v Ameriki natakar): "Neumni dečko, kako govoriti kaj takega! Ali ti nišem ſe predvčerajšnjim pokazala strijeve ſlike v fraku?"

Ivo (prestrašen): "Da, mama — in z obrisačo!"

Vstanovljena dan 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI GRADNIKI:

Predsednik: MICHAEL ROVANSKY, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SUTTER, Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ALOJZIJE RAVEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK RARTOLJ, I. nadzornik, 913 Wooster Ave., Barberville, Ohio.
ANDREJ VIDRIK, II. nadzornik, P. O. Box 525, Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAC, III. nadzornik, 1665 E. 23rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVORODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 315, Claridge, Pa.
MICHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 324, Primero, Colo.

VRHJOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cestna potovanja znotraj in med državami, so učinkno prešen, poslati gener
barvnost na blagajnika in nikogar drugemu, vse dopisne in na glavnega tajnika.
V skladu z opazijo društvenih tajnikov pri mesečnih poročilih, ali sploh
izjedrili v poročilih glavnega tajnika kake pomembnosti, naj to nemudoma na
izdajo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

PEKLENKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francoški spisal Emil Gaborau.

Priredil za "G. N." Bert P. Lakner.

(Dalje.)

Ura v Fortunatovi sobi je že odbila enajsto, in marki Valorsay je vstal ter začel kleti.

"To je pa že preneumno!" je rentačil. "Fantina meni, da me more vleči za nos." Iskal je zvonec, ker pa ni našel nobenega, je odprl vrata in začel klicati. — Gospa Dodelin je prišla.

"Gospod je rekel," je odgovorila na vsa markijeva vprašanja, "da se vrne pred polnočjo; torej pride. — Nikdo ni tako točen, kakor on. Potripte še, gospod marki nekaj trenutkov."

"Dobro, potreti hočem; toda, gospa, napravite vendar ogenj, že čisto mrzle noge imam."

Sprejemata soba gospoda Fortunata je bila le redkokdaj odprta in zato vlažna in mrzla kakor ledensica. Vrh tega moramo pa še izčrpati, da je bil gospod Valorsay v plesni obleki, in de imel le lahko površnik.

Služkinja se je nekoliko obotavljala. Zdela se ji je, da se nič kaj ne spodobi za tuječega človeka, se vesti v dugi hiši, kakor bi bil doma; vendar ga je vseeno ubogala.

"Pravzaprav," je pomisli marki, "bi se mora odpeljati — na vsak način bi moral —"

Ostal je pa kljub temu. Nujna potreba je premagala ponos.

Ze zelo mlad osirotel, in s triindvajsetimi leti neoncene gospodar velikanskega premoženja, je stopil gospod Valorsay v življenje, kakor se vedno lačen človek in bogato obloženi mihi. Njegovo ime mu je pripravilo lepo ime pri isti, in vseled se je kolikor mogoče široko za njo, ne da bi vprašal, kako draga je bila. Bila je zelo draga: koncem prvega leta je opazil, da je več porabil, kolikor je imel dohrov na obrestih. Bilo je jasno, da mora enkrat nestati vsega premoženja, katero mu je zapustil oče — stoteshesetstoč frankov venček. Toda kje pa je imel čas, da bi se ukvarjal s takimi malenkostmi! Sicer pa je denar ni žaloval, ker mu je prinesel toliko veselja.

Ker je imel uprav knežja posestva, se vedela niti manjkalo ljudi, ki se so šteli srečnim, ako so mu mogli biti na razpolago. Razume se samoobsebi, da proti visokim obrestim in dobrim jamčevini. Izpocetka je bil nekako hoječ, ko je začel izposozevati denar, a kmalu je postal držnejši, videl, da era hipoteke ne pomeni veliko. Zato je se vedno stal gospodar v svoji hiši. Pri tem so pa vedno rasle njegove potrebe. Ker je bil mnenja, da je več, kakor so drugi, se ni hotel nikdar ponizati. Zato je vsako leto napravil kako neumnost: samo ž vzroka, ker jo je napravil tudi leto prej. Obresti ni plačeval in jih ni zahteval. Brez dvoma je pozabil, da se počasi, toda neprehonomoma večajo, da so bile vsak dan zapada vedno večje, in da se mora čez nekaj let sveta njegovih dolgov podvajiti.

Končno sploh ni več računal, da sploh ni vedeč, kakšne so njeve razmere. Misli je, da so njegova sredstva neizterpljiva. Prišel je pa dan, ko je zahteval od svojega notarja denar, in ta mu je hldanje odvrnil:

"Stotisoč frankov zahtevate od mene, gospod marki, preskrbeti sem vam jih mogel pa le petdeset tisoč — tukaj so — in ne pričakujte nič več. Vsa vaša posestva so prezadolžena — tako ne more iti več naprej. Upniki vas bodo pač še kako leto pustili v miru, po preteklih rokah bodo pa zasegli vašo lastnino, do česar imajo pravico."

In smehljaje je nadaljeval:

"Jaz na vašem mestu, gospod marki, bi izkoristil to leto. Brez dvoma razumete, kaj menim. — Se priporočam."

Kakšno vzbujanje po krasnem sunu, ki je trajal polnih deset let!

Gospod Valorsay je bil čisto potrt. Zaprl se je v svojo sobo in dva dni ni pustil nikogar pred se.

"Gospod marki je bolan," je odgovarjal njegov komorni sluga obiskovalec.

Toliko časa je potreboval Valorsay, da je zopet prišel k sebi, in da je mogel jasno razmisljevati o svojem položaju. Bil je naravnost strašen, kajti bil je polpopolnoma umičen. Nič, prav nič ga ni moglo rešiti pred pogibeljo. Kaj storiti? Kaj začeti?

Zaman se je belil glavo: nicesar ni mogel podvzeti. Kolikor mu je dala narava moči volje, je je porabil v službi nečimurnosti. Če bi bil mlajši, bi postal vojak in mogel iti v Afriko — saj ne bi bil prvi — toda zanj ni bilo niti tega pribeljaliča.

Sedaj šele se je spomnil notarjevega smehljaja, ki je kakor luč razsvetil temo.

"Nasvet je dober," je nimiral. — "Vse še ni izgubljeno in ena pot mi še vedno ostane: ženitve."

In res, zakaj naj se ne bi oženil, bogato oženil? O njegovi nicesi ni prišlo nicesar v javnost, in eno leto se je še mogel obdajati z bleškom bogastva. Njegovo ime mu je prišlo pri tem baš prav. To bi se mu morda vendar posrečilo, da bi našel v finančnem ali odličen trgovskem krogu kako dedinjo, ki bi se polakomnila grofovskim krone. Ko je njegov načrt dozorel, je začel Valorsay poizvedoval. In kmalu je menil najti ono, kar je iskal. To pa se ni bilo dovojil. Da je velike svote se nezaupni; radi imajo jasen upogled v premoženjske razmere prosile, in poizvedujejo tuintam tudi pod roko o njih. Predno je mogel gospod Valorsay kaj ukriniti, si je moral zagotoviti, da njegovo zadevo izvežbanega odvetnika.

Ali ne bi bilo potrebno, potolažiti upnike, jim naročiti molk, dobiti od njih prednosti, z eno besedo, si jih pridobiti?

S takimi mislimi se baveč, se je podal gospod Valorsay k notarju v upanju, da ga bode podpirali. Ta mu je pa prošnjo enostavno odbral, če, da se ne bavi s takimi dvomljivimi zadevami, in da je naravnost žalitev, zahtevati kaj takega od njega. Toda iz usmiljenja je pribavil: "Imenovati vanu pa hočem moža, katerega rabite. Idite k gospodu Fortunatu, Borzni trg stev. 27. Če se vanu posreči, da si ga pridobite, ste lahko prepričani o veselu."

To so bile, na kratko, okolnosti, ki so spravile blestečega markija Valorsaya v zvezo z gospodom Fortunatom. Tako, ko ga je prvič videl, je zadobil prepričanje, da je naletel na pravega moža: revidnega in državnega obenem, pravega mojstra v tem, se izogniti estavam, pri tem pa polpečnega in malovestnega. S takim odvetnikom je moral biti igrača, zakriviti šest mesecov svoj žalostni položaj in voditi nezaupnega nevestinega očeta za nos.

Gospod Valorsay se od tedaj naprej ni več pominjal. Odkrito je razložil svoj finančni položaj, ter povedal upanje, da ga more vesiti ženitev. Odvetniku je obljubil dogovorjene odstotke dote, plačljive za dan poreke. Narodila sta pogodbu in jo podpisala. Gospod Fortunat je nato začel z veliko vmem delati za zadolženega markija. S kancem veseljem in prepričanjem na vse, je razvidno iz dejstva, da je osodil Valorsayu štiridesetisoč frankov.

Marki bi moral biti zelo siten, ako se ne bi zadovoljil s takim odvetnikom, posebno pa še, ker mu je bil prekanjeni mož vedno dvorjeti in ponižen napravil ujemu.

V očeh gospoda Valorsaya je bilo to glavna točka, in tem očakuješi in občutljivejši je bil, če manj pravice je imel do tega. Na tihcu se je sramoval, da se je poniral tako daleč, zato pa se je masečeval nad svojim sokrivenem s tem, da mu je dal okusiti vso svojo ohotost. Kakor ju pač bil pri volji, je imenoval Fortunata "dragih Arace", ali "najdražji prijatelj", največkrat po "dvajsetodstotni mož". Drugi se pa v sledi tega nič manj spoštljivo smehljil, last je na tihem misil, da postavi vse to v račun pod kolono "ražnostenosti".

Toda ravno v sled te nenavadne ponuščnosti gospoda Fortunata je bila njegova odsotnost tem bolj začudljiva. Zato se je jeza gospoda Valorsaya kmalu izpremlnilo v skrb.

"Ali se je mogoče kaj zgodilo?" — je mislil. Kazalec na uru se je pomikal vedno naprej. — Polnoč je že daveno odbilo. Ob pol eni je marki že premisljeval, če bi ne bi bilo najboljše, ako se odpravi domov, ko je zasišl zmanj nagle korake.

"Končno!" — On je! — je vzkliknil ter se oddalil.

Pričakoval je, da boste takoj vstopili, toda Fortunat, ki se ni hotel pokazati v taki obleki, v kateri se je odpravil s Chipinom na poizvedovanje, je odšel v spalno sobo, da se preboleči. Vsi, tega je moral se nekoč preizkusiti, kaj naj sedaj storiti in govoriti.

Ali naj pove gospodu Valorsay, kaj se je zgodilo z grofom Chatuisse, če se ni vedel za nesrečo? Gospod Fortunat si je mislil, da o tem markiju ni bilo še nicesar znanega, kajti vedel je v naprej, da bi prišlo v tem slučaju do prepira, ki bi pretregal vsako vez z njima. Tega pa ni hotel imeti prej, dokler ne ve natanko za grofovo smrt.

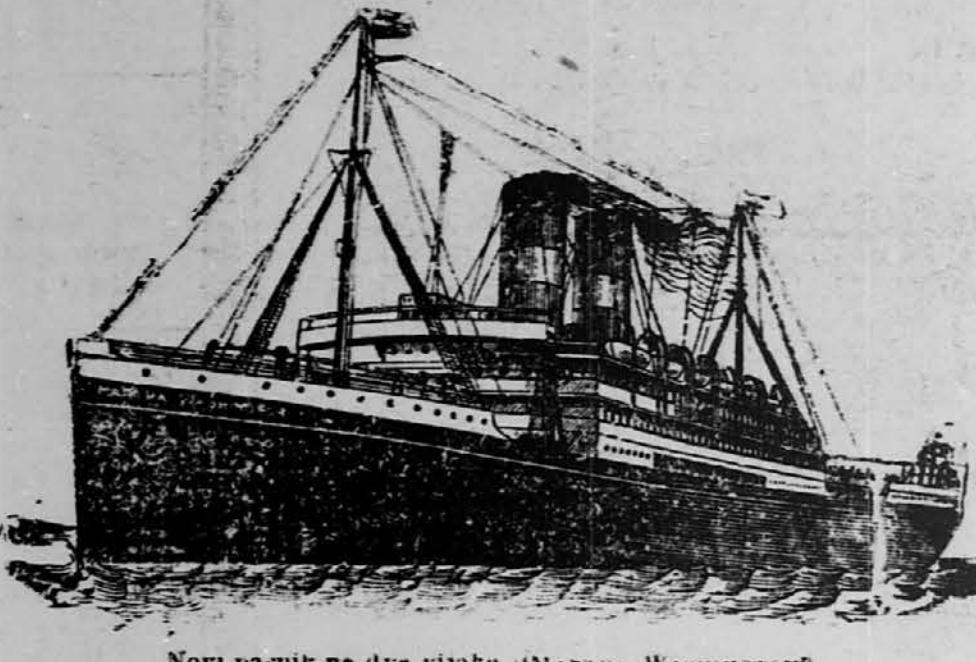
(Dalje prihodnjic.)

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROCAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJSI SLOVENSKI DNEVNICK

Avstro-Amerikanska črtka

Ipreje bratje Cosulich

Najpripravnija in najcenejsa parobrodna črtka za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vežnih listov iz New Yorka za III. razred so do

TRSTA	35.00
LJUBLJANE	35.00
REKE	35.00
ZAGREBA	36.20
KARLOVCA	36.25

Za Martha Washington stane \$3.00 ved.

II FARED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$50 do \$60.

Phelps Bros. & Co.

Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

Vino.

Iz slavnih Ozark hribov.

Vino.

MISSOURI.

Slovenci po Združenih državah splošno ne vedo, da Missouri pridela na milijone galonov vina in to boljega kot vsaka država v Ameriki.

Namen moj je seznaniti prijatelje dobre kapljive v Ameriki in edino to me je dovedlo do tega, da sem kupil večjo zalogu vina, katerega prodajam po svojih cenah, dokler je zahteva.

Garantiram, da je vino absolutno čisto iz grozdja. Garantiram, da je vsaka vrsta prešanja izključno iz vrste grozdja, ima označeno. Garantiram tudi vsakemu denar nazaj, kadar z blagom ni zadovoljen in vino zastonji. Garantiram tudi, da celi Amerika nima vina teče okusa, kakoršnega ima vino iz Ozarskih hribov. Ako si bolan, ne kupuj humbugov, temveč naroci vino iz Missouri. Ako hočes dobro okrepčevalno kapljico, zahtevaj v vsakem salonus Missoursko vino. Ne pij broloj pod različnimi imeni.

Vse vino je iz jedini največjih trtnic na svetu.

Vrste vina: Cena gal. Vrste vina: Cena gal.

Elvira belo 60c. Concord rudeče 50c.

Riesling belo 70c. Claret rudeče 50c.

Marsala belo 75c. Ives Seedling rudeče 65c.

Dry Hill Beauty belo \$1.00. Virginia Seedling rud. \$1.00.

Vinu se pošije od 5 gal sodkih naprek v vsakej množini. Sodi se računijo za 5 gal. 75c, večji \$1., sodi 50 gal. prosti.

Cene se razumijo, prsto postavljen na železnico. Za večje množine vina se napravijo nižje cene. Na zahtevo vzorec od gotovih ali vsih vrst.

Kredit trgovci s vinom in dobrimi referencami, drugače vse naročila proti gotovemu plačilu.

Pisma pošiljajte na

F. Gram, Naylor, Mo.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba.

Direktna črtka do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane